

Посмертна бешеда пок. Владики

За жито, кукурицу, пасуло після і найученіші агрономи як землю їхні вимірювали як дімки розміб — самошевка. А в тіти що землю вимірювали як дімки таїташок. Які розливи мідзі кричнина закалемежима овоцівка і дівчаками у лінію, або добру канамежу лозу і дякіу дінізу! Баре то велика розлика, бо ту видно роботу і труд людських руків к розуму: И тогу діагу по котрій ще коват крейдзе кід видзе в дому направили всі кредити вредни руки, веали ю і прейт раках в доліах зе зестанік і наслідки, а през бреги зе тунела... И церкву велі направили, і коло того молитвиці ци то ма у кишені в єїм робило яконо-зиско роботів, док го калісані, па пазу зе древа направили видруковані, посхідвали і чапалами. А жаль рюдски роботи уложені до того да ще зинайду тутк мали храскі слова що те з їхма друкую, тоди машини по них складаю. А треба видумши і слова зе котрими своє думки єї папер кладземел А школа, наука у неї — жаль над тою робели. — А жде дінцо. Ковач ідеши між зе обвіса бо ма же иу док нікто по руки през кари — чуя го держава прейт світік оранкох поліційох, суда. И док млади ковач дуже в самостійні, не му якого не треба, дотягне за віго стараю і помагаю му па стінки півташох у роботі, людзе зинілівські класох, па и зе других державох. Помагаю го не лем тоди що жию, але і тоди що уж помарли, помаги го: любіє дружти.

(Далів будзе).

Італія у війни.

Виступ Італії па страні Немецької проїзд Англії в Французькії, ве приходи ні, за кого вспівавши. То ще уж даскель тажіт обличавато і таїлянські новини уж од скорей приправяди за то Таліякох.

Таїлянська влада сцікнала од ділкархів зе антезту в з тим уківши, же юна ще лем війну. Ай Американікі президент Рузвелт на ног Муссолінія од війни одвраївши. То яко, же Італія на сцені мирних дісгардів зе віянку ушоріць скопіт' жанданя, бо думала, же у війни годна пісїй вищавнун.

Цикава і тоді служідена прачині зе війни, жотру наїдоді таїлянські вінківчики міністер і Муссолінію жеці граф Чіано фреши, послані конні. Буши французки прем'єр Рено у своїй бешеді отримавши два 10. юш, такої по обсягів війни віявлел, же за кітанс французького асканіка Чіано гварел, же зе зе ступінів до війни Муссоліні лем виполнює то, що Гітлеронк обещав.

Чи ще уж послали предплату?

Іоан Шелтицким. Прето «сентук» младим лідерам мужського і жіночого полу, да ще пошвісює жіноческому животу. И відстою, юлії го постухали і пішли свой душевий мир іздавна жіноческими журнами. Плоди тога всільорочного святого робеня були бара обізни. У Кріжевицях же основник монастир шестрох Василівських, котрі ще пошвісює зірканю давчівтох. У Швидце тих же основник монастир істик шестрох Василівських за охованіш шароткох. Остаток велике юлії Владиково, то основник монастира шестрох Василівських у Сорочицях. Шестри Служебиши увіць до Коцуря і Керестура, де вони окончую благотворну роботу. У дівдії уж од скорей постю шес. Езхаристини, котрих Владика помагал у кождій прилики. По апіуму св. Престола дава управу загребського відомческого семінаря по руках чиєї св. Василія.

Дія 1. лютя 1905. віла як ректор семінаря по першій паночіх мідическства на першій лутої реколекції до Загребу, котрі отримані ю 19-21. лютня. По духовних нічкох перенесівши отримані засідання друкт. св. Йосифа. У позначені на духовні членки находивши к тоді слови: «Се кремя приступо, се діни спасення. Відцам же в скрипі душа! Несимнубіє ще о нашій будущості. Пridаце, браца, що св. саніца на кресті час, же би зе ще под покровом Пресв. Діви и по заступництву св. Йосифа обновили у Господу Ісусу Христу».

Духовні всіх, котрі од тога часу кожди рок отримовали у Загребу або у Кріжевицях под покровительством Покойного як ректора, а повніше як владик обновили духовні житів пастк-

Того посланіе наїксаши наш покойний Владика з вагоди 25-річчя своєго владиковані, котра ще мала хрестини в єшні того року. Црукусме їх остатки земку Владики Іоаннія Нірадія своєю народові.

Добре познац Христа Господа то не літка ствар.

Чечко та упознац звичайного члomка, а кельо то чечше упознац добре Христа Спасителя — Богоческого у єдиній Божій особі.

Другого члomка звичайно познац лібо зе видсані, лібо зе о нім чудн діло. Добре познац другого члomка значи: що по вон думає, що жада, по любі, а що ве любі, як з дічин судан, які він природа, які звачаї, які першо.

На сличні способ упознання і Господа Ісуса Христа. Єдни го познаю лем в далекі зе слухання. Дацо о нік нули, але ще вельо не цікавили за нього. Други го уж познаю даку лічіше зе катаклизу. У катаклизу учти, що Ісус Христос Син Божі, други особа пресвятій Тройці, котри зинши з неба на тоз шев, же ще рильєт під пресвятій Пані, же 33 роки жил на тим світі, же церпел і умар на хріжу, же треті засвіти воскреснули в возвас ще інтересні дінь по воскресеню на небо, же наїх охабел свою науку, свою са. Тайже. Всесв юї не знаю, що підїї вони думаю же їм ані не треба дацо підїї знац о Господу Ісусу Христу.

Але таке якни достаточне, бо од мерк наїшого спознання Господе Ісуса Христя оконін північ або меши ступень наїїн ціннівості — блаженства. Ми можеме божественного Спасителя хепіше спознавши кед пітакам добру Біблію, або зв. Евангелію. Св. Евангелію Нового Запиту, ми наїїїн бешеди ту у Югославії на маме, прето ще можеме в ізумінні познаужи зе еннігелю що ще діяло дружтво св. Єроніма у Загребу. Кажди члomок може себе прибавити тогу небесну кінжку за руки пікнік прейт своєго пароха. Най нікто не бере до своїх рукох англіканські видання св. Писма (коти по націях наїдіах предавали суботаре) котри ю одобреда и во препатреля св. Церкви, па той жа їх і за даркю посукані. Читаніїм" св. Евангелію може таїнніше зізнані, що Ісус Христос робел, учел, які суда засер, що ще кодел, як зерпел, умар, воскрес і возвас по че небо. Можеме и требаке сітац і інши побожні кінжки, котри юши обширніше толкую Христову науку. Але дієніїдни людзе можу іще в далекі дійсі в сподіані Госп. Ісуса Христе и то в поніду читанія і слухання, для ючи основи чистого власного досвіду — искусства.

Кед жена Смиржинська при Іконостасі студческі слухали науку Ісуса Христя зе Його устах чула же Вон „абеніїїи Месія, котрого юшки обченко-

рих, котри роба у наїдальніх нароях за спасене душох. Тоги духовні кільки зробили и того, ще юше інші баріїї утвердили звіза любови мідініннівськими, котри себе жаю зі братіях, а своєго Владику за отца. Тоги призначи Царстві Бога за душах священих.

Дія 3. лютя 1914. року віловав Свата Престола Покойного за Апостольского Адміністратора відмечество. Того істого року вименовано в як наївного владику Абіленській церкви. Для 11. лютого 1915. вираза візантія Лазе Младенов, часлови Владика Сатаненські документ, у котрим потверджає, що на дінь св. Стефана Мученика, 9. лютого 1915. року віловав за владику у чорнині св. Сергія і Віктора у Риму, у грекокат. семінарії д-ра Діонісія Нерсісія почас торжественій Служби Божії. Для 21. лютого 1915. відава Апостольский Адміністратор и тогідечни Владика перве свою пастирське посланіе своїм сожілівісом. У ней гутори о частій святій арітасці. Світло пастарське посланіе дія видруковано позернінріз у новооснованім „Езхаристині Вісніку“, за якого жає, ще би не було дівці на землі и астулені розпрівк, котри ще строго дістали вінчих світів. Перше число віддате 22. лютого 1915. року.

МОВО РІДНА, СЛОВО РІДНЕ
ХТО ВАС ЗАБІВАЄ,
ТО І У ГРЕДЯХ НЕ СЕРДЕНЬКО
ДІЛ КАЛІНЬ МІЕ.

«вали», всіх охабета свою ханту при студні, побегла до варошу и поволала юнікіх: „оридаце хукоцінні члomка, котри ми щідко гварел по соз зробела“ (Іова 4, 39.) И людзе зе нароноу Самарії пришли, безძівлячи зе Ісусом Христом з убреїси, же Вон справди обедані Месія. Жені гварелі: „Уз ми не вариме пре чайо- арітівездиче, але пре та же име сами чути и знаме же та спаради Спаситель швагт“ (Іоан 4, 12.) Вони перші упознали Госп. Ісуса Христя зе прізвісдичі жени Самаритянки, з лознейше и зе свого члomного искусства.

Так истро можеме и ми упознац Госп. Ісуса Христя не лем зе читанія и слухання, але и зе свого власного искусства може упознац Госп. Ісуса Христя кажды члomек, котри го заслуга дакус жиє таємом о якні, гутори св. апостола Павла тутори, же „гаси жиєт на небе“ (Філіп, 3, 20).

Прави християнски живот та живот духовник, а не гласни, живот небесни, а не жемиски. Ктіжне таки животом духовник вісполають закон Божі у юнікіх, хто ще спрівіди стари за свій спасене, побожно прима св. Тайник по упугах св. Царів, хто ще щорівно кажди дінь моділ, одрецінні дні поспі, тог зе власного искусства освіті, які благи Господь. Котри так ючи тоди ще прізвісдиче, же ще та зе приближу сам Спаситель: на лем по своїй науці, по своїх св. Тайниках, не лем заслуг людзох, але и сам по себе зе своїм ласку, своїм животом и сам тутори душі-каждого поєднаного. Таки ще особом Вон є одкрив, и дака їм, же би го спознаги. У тим нуквінні живоне людські душі, котре людське око не може видіти, а о котрим гутори св. Павло „же ючи та зе Христом у Богу“ (Кал., 3, 3), лозка душа, сма просто спознага Госп. Ісуса Хrista. И таке спознані без порознані вреднійше од спознані зе книжкох и служання. О таким спознані тутори пророк Давид у пс. 118, кел гутори: „прадубніс и узілінде, які мили Господь“ и „же Бог сядіша од меду“.

У таким нуквінні спознанію Христа Спасителя християнска душа находит тогу, до ще лем від єднів дотики; находит на особену любові Божі, котра побожна любови найкращішою приятельства, любови братській. Сирал таке особи Ісус Христос не односія як присягати сарах пріятелям кіт братів свого брата; а душа розуміє, же ю Ісус Христос люби зе особену любовию. „Зестей любови Госп. Ісус Христос постава у душі такого християнна працівник любов спрам Госп. Ісуса Христя и тон теди зе св. Павлом гутори: „хто ючи одбіц од любови Христові? Нашасе чи турбота, чи премізувані? чи глад за худобство, чи небезпека, чи неч?“ (Рим. 8, 35) „Ног ючи не може одбіц од любови Божі, котри в у Ісусова Христові, Госпожу наївому“ (Рим. 8, 39).

Весели пригоди зе живота святих

О грихах своїх владених и цудах.

Роз позберали зе пускавки к браца и бешедовани о сіннім братстві, котре вельо раз погришіл и па добре робел. Лем едак пустиняк бул цікко и ще слова из прескірія. На конку становул, вінкол вонка юхал юх, наполови го зе пісоком в руках на північ, а ведка віжка зиде до півднікій піску и тримаю у руках, же би ю вір має па очах и так то швидко віпідел. Кед то зінім засіддя по то жа засіддя гварел і: „Велька же зе пісоком — то же велька віжка, а прето же юх юх бара велько руцем ик ю пісок і пісок зе пісоком и руки на північ і півднікій піску и вінкол вонка юхал юх, ката козарна зе пісоком“ та залі греки близкішого життя и та з прінців прочим и ке зіх вітром, а прещужуєм себі юх юх браса свого осудзев. А требал бы сок браса прошивши робець, свою власни трихи мац і пред очим, себі самого сіннім сіннім и осудзовець, жалосець інш, які юх юх Бог однунгъ! Кед то чуло браса можахи ісціїїи ух не бенедикати о хібол скопійного брата, але му дічини прібачехи у чин схібдел.

